WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 19 8 MEI 1965

ONZE
WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NR. 19

In het midden van deze hokjes zijn drie figuurtjes getekend. Kijk eens goed wat ze voorstellen. Voor en achter de tekeningen staan letters. Als er staat p = b, dan moet je de letter p van het woord van de tekening afhalen en er de b voor in de plaats zetten enz. Het vrouwtje in de derde tekening is tante. Haar man staat naast haar. Wie is hij? Als je het goed doet, komen er voor en achter de tekeningen bij elkaar zes namen van lichaamsdelen te staan. Schrijf die zes woorden op een briefkaart en stuur die vóór 13 mei naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. Schrijf duidelijk je naam en adres op de kaart en zet in de linkerbovenhoek: Oplossing nr. 19 en daaronder wat je wilt hebben: een autoped of een horloge.

ONS ZIEKENLIJSTJE

Roelfke Aadahl is 10 jaar en spaart postzegels, lucifersmerken, speldjes en sulkerzakjes. Haar adres is: Gerardstraat 46, Lobith (Gld.).
Berrie Heemskerk is 10 jaar en spaart speldjes en kaarten van filmsterren. Zijn adres is: Stormbuijsingstraat 18, Leiden.
Ina de Vos is 13 jaar en spaart foto's van filmsterren en honden. Haar adres is: Wilhelminagasthuis, Afd. Orthopedie, Zaal C2, Amsterdam.
Onno Beijer is 14 jaar en spaart sulkerzakjes. Zijn adres is: Maartenskliniek, Lighel 1, Nijmegen.
Petra Lanis, Alkmaer, **Lydia Mulder**, Heemstede en **Lisette van Berkel**, Amstelveen, bedanken alle vriendjes en vriendinnetjes heel hartelijk voor de post die ze hebben gekregen.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Sonja Oudejans, Zaandam. Je ziet, Sonja, dat je lange wachten uiteindelijk toch beloond wordt! Dat raadseltje dat je me opgaf, vond ik bijzonder vreemd. Weet je de oplossing zelf wel....? Dag, Sonja!
Ineke Schmitz, Herkenbosch. De oplossing van jouw raadseltje is: het waren een grootvader, een vader en een zoon. Dat rijmpje vond ik erg leuk, Ineke. Kun je er ook een over de lente maken?
Tineke Dijkstra, Emmeloord. Weet je, Tineke, het feit dat Diederick het zo goed bedoelt, maakt het juist zo moeilijk voor mij! Ik moest je de groeten doen van Otto van Drakenstein, over wie je vorige week nog een verhaal hebt kunnen lezen!
Annelies Engels, Wehl. Zeg, Annelies, die lange brief die ik van je zou krijgen, zou dat een boze brief zijn? Als dat zo is, vind ik het maar een vreemd dreigement, want ik vind het altijd heerlijk om lange brieven te krijgen!
Vergeten jullie niet, duidelijk je naam en adres te vermelden en in de linkerbovenhoek van de envelop te zetten: OOM DONALDS BRIEVENBUS, wanneer je schrijft naar Postbus 792, Amsterdam.

OPLETTEN ALLEMAAL!

De winnaars van prijsvraag nr. 12 zijn:
1e prijs: Herman Legger, v. Lyndenl. 5, **Hoevelaken;**
2e prijs: Marian Reuling, Zieuwentseweg 51, **Zieuwent;**
3e prijs: Kinderen Lodder, **Vijfhuizen;** A. Nijmeijer, **Kalenberg, O;** H. Schwirtz, **Oldenzaal;** J. Hermans, **Elsloo;** E. Hinfelaar, **Den Haag;** E. en B. Voetee, **Amersfoort:** R. Kamies, **Amsterdam;** M. De Simpelaere, **Drongen, Belg.;** R. Mool, **Usquert, Gr.;** C. Zuidhof, **Veldhoven;**
4e prijs: M. v. Bruggen, **Wieringerwaard;** J. v. Eeten, **Rijswijk;** D. Versteeg, **Utrecht;** K. Eek, **Baarn;** N. Peek, **Jutphaas;** G. Hof, **Ensehede;** A. Hiel, **Kloosterzande;** H. de Bel, **Nijverdal;** S. Draaisma, **Bolsward;** G. v. Gent, **Batenburg;** J. v. Dongen, **Broek in Waterland;** J. v. Beek, **Tilburg;** C. Bardelmeijer, **TerAar;** J. v. Woerkom, **Oosterheek;** J. Beets, **Nibbixwoud;** L. v. Pelt, **Dordrecht;** T. v. Rij, **Rotterdam-N;** P. v. d. Berg, **Castricum;** G. v. Leeuwen, **Medemblik;** B. Kazemier, **Noordborn.**

De oplossing van prijsvraag nr. 17 luidt: WATER NAAR DE ZEE DRAGEN.

✳ PRIJZEN ✳

Eerste prijs: een horloge of autoped naar keuze; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos: 10 derde prijzen: 'n badmintonspel; 20 vierde prijzen: 'n bal.

„DUKKIE WIL LATER EEN ONDERZEEËR WORDEN"

WALT DISNEY

Donald Duck

IN OERWOUD CAPRIOLEN

Kwik, Kwek en Kwak hebben 'n filmcamera gevonden op de rommelhoop van Willie Wortel. Ze willen nu meedoen aan een filmwedstrijd en solliciteren bij een filmmaatschappij die naar Afrika vertrekt. Donald denkt dat het hele geval een grapje is . . .

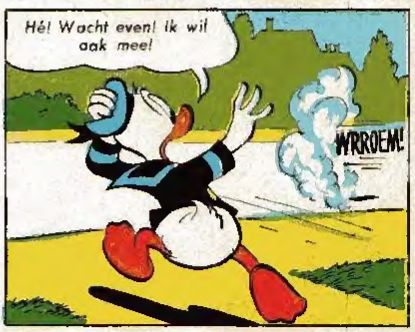

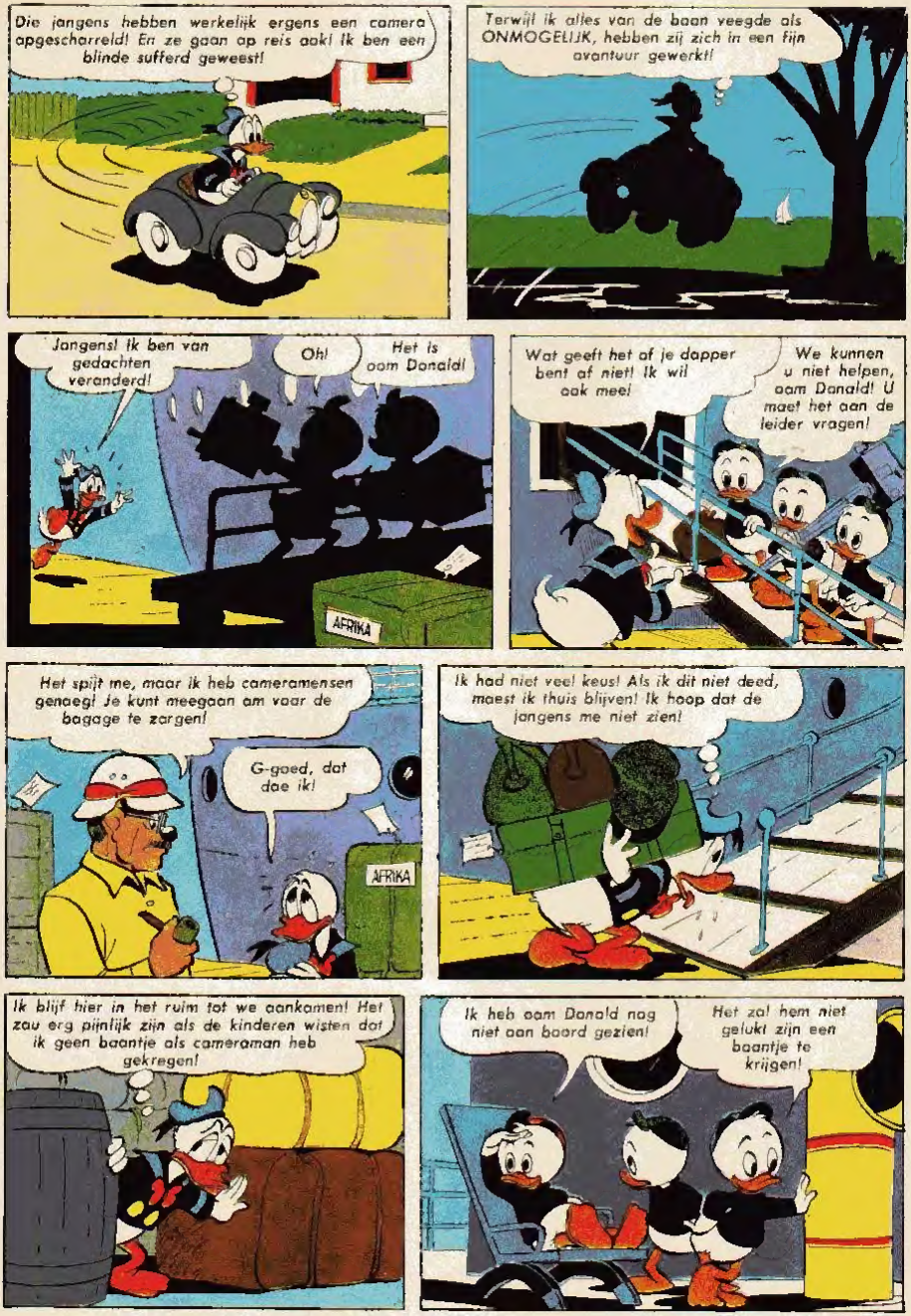
Die jongens hebben werkelijk ergens een camera opgescharreld! En ze gaan op reis ook! Ik ben een blinde sufferd geweest!
Terwijl ik alles van de baan veegde als ONMOGELIJK, hebben zij zich in een fijn avontuur gewerkt!
Jongens! Ik ben van gedachten veranderd!
Oh!
Het is oom Donald!
AFRIKA
Wat geeft het of je dapper bent of niet! Ik wil ook mee!
We kunnen u niet helpen, oom Donald! U moet het aan de leider vragen!
Het spijt me, maar ik heb cameramensen genaegt Je kunt meegaan om voor de bagage te zorgen!
G-goed, dat doe ik!
AFRIKA
Ik had niet veel keus! Als ik dit niet deed, moest ik thuis blijven! Ik hoop dat de jongens me niet zien!
Ik blijf hier in het ruim tot we aankomen! Het zou erg pijnlijk zijn als de kinderen wisten dat ik geen baantje als cameraman heb gekregen!
Ik heb oom Donald nog niet aan boord gezien!
Het zal hem niet gelukt zijn een baantje te krijgen!

Weken later zit het filmgezelschap diep in de Afrikaanse wildernis!
Grutjes! Wanneer zouden we eindelijk iets opwindends vinden om te filmen?
We hebben nog niets wilds gezien!
De inboorlingen hier zijn beschaafder dan sommige mensen thuis die ik ken!

De jongens verliezen de moed! Misschien moet ik eens gaan kijken of ik ze kan helpen?

Als ze niet gauw een paar goede opnamen voor de wedstrijd kunnen maken, is deze tocht voorbij en gaan ze met lege handen naar huis!

Ik zal eens wat gaan proberen om ze tenminste IETS te laten filmen!

Hmm! . . . Ik zal dat luipaardvel een poosje lenen — en met een paar beenderen en wat gedroogd gras . . .

Deze grot, die ik een tijdje geleden heb ontdekt, is heel geschikt als achtergrond!

Ha! Ha! Zelfs met hun bijzondere camera ben ik niet van echt te onderscheiden!

Een poosje later!
Bah! Weer geen geluk vandaag!
Kijk! ROOK! Er brandt een vuurtje in dat dal, daar zijn we nog niet geweest!

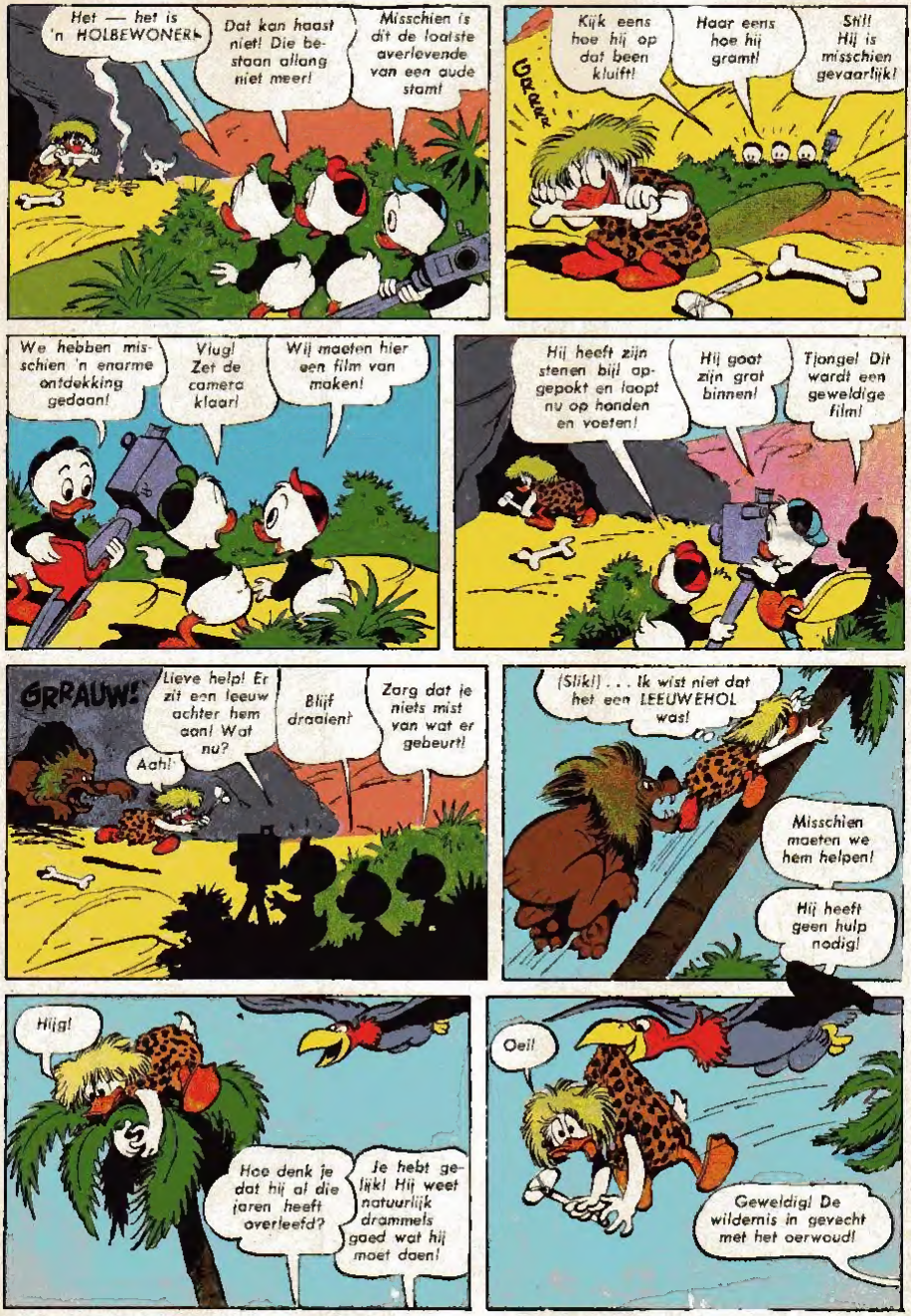
Het — het is 'n HOLBEWONER!
Dat kan haast niet! Die bestaan allang niet meer!
Misschien is dit de laatste overlevende van een oude stam!
Kijk eens hoe hij op dat been kluift!
Haar eens hoe hij gramt!
Sh'!! Hij is misschien gevaarlijk!
We hebben misschien 'n enorme ontdekking gedaan!
Vlug! Zet de camera klaar!
Wij maeten hier een film van maken!
Hij heeft zijn stenen bijl opgepakt en loopt nu op handen en voeten!
Hij goat zijn grat binnen!
Tjongel Dit wardt een geweldige film!
GRRAUW!
Lieve help! Er zit een leeuw achter hem aan! Wat nu?
Blijf draaien!
Zorg dat je niets mist van wat er gebeurt!
Aah!
(Slik!) . . . Ik wist niet dat het een LEEUWEHOL was!
Misschien moeten we hem helpen!
Hij heeft geen hulp nodig!
Hijg!
Hoe denk je dat hij al die jaren heeft overleefd?
Je hebt gelijk! Hij weet natuurlijk drammels gaed wat hij moet daen!
Oei!
Geweldig! De wildernis in gevecht met het oerwoud!

Echt het soort dapperheid van 'n halfbewoner!
Zorg dat 'je er niets van mist!
Hij komt in de rivier terecht!
Hi-i-il
PLENS!
Oef!
Waaa!
TJOEP!
Tjonge! Kijk eens hoe hij die krokodil de baas blijft!
Haei! Wat spannend!
FLAP!
Hi-i-il
Kijk! Het gevaar is nog niet geweken!
Volgende bedrijf!
OEF!

GRRRAUW!
BRRROEF!
Wat een kanjer van een gorilla!
Gelukkig is onze camera op grootbeeld berekend!
Aaah!
ZWOESJ!
Oh, jongens! Wat een opwindende film wordt dit!
Simpele slimheid tegen brute kracht!
POK! POK! POK!
GRRR!
Puf! Hijg!
K NG!
Hoeps!
BON BO K!
Onze held heeft overwonnen!
Wat een voetenwerk! Wat een vakman!
Wiiieh! Hijg! Oef!
Kijk! Zijn haar is afgevallen!
Kijk nog eens!

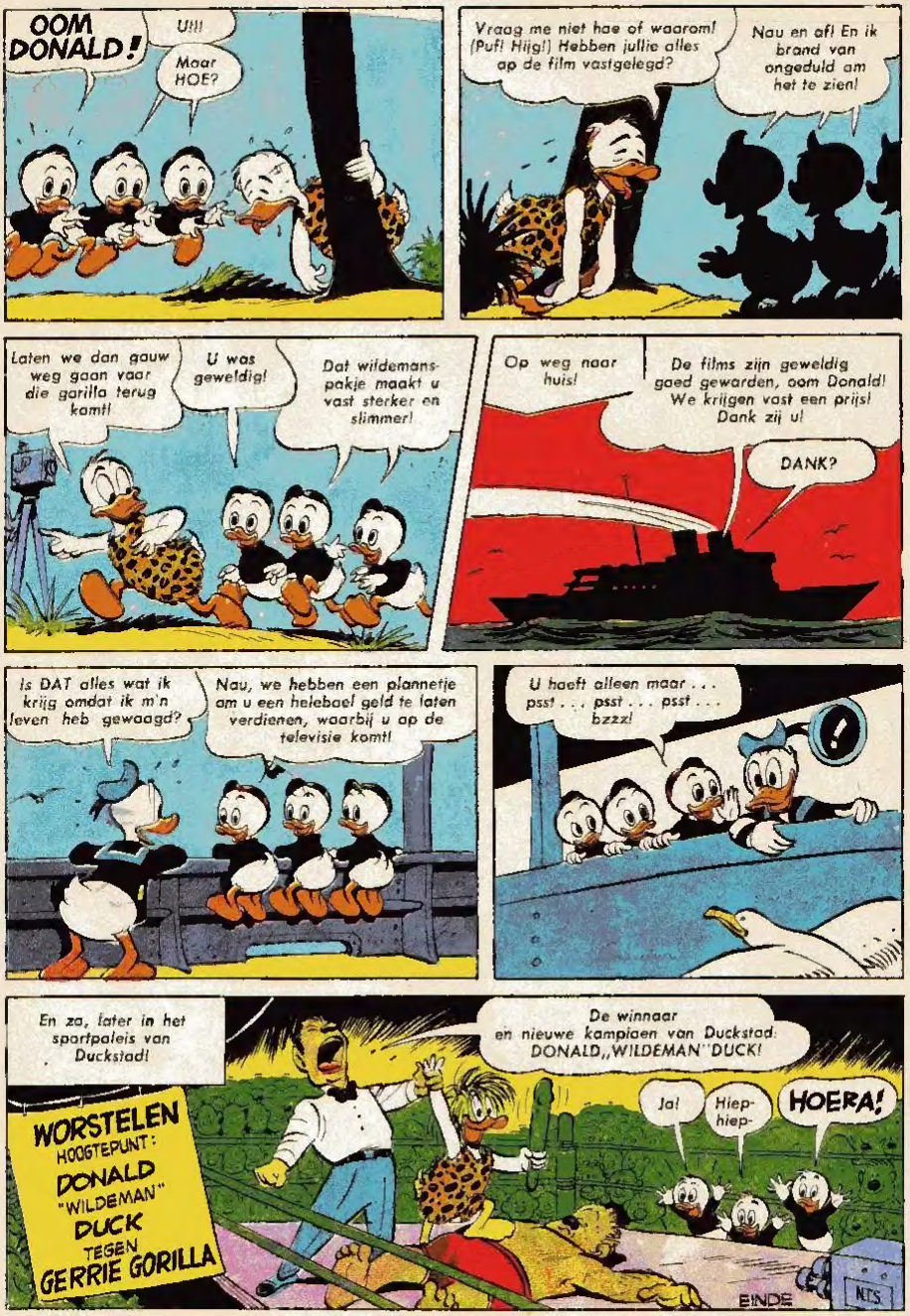
OOM DONALD!
U!!!
Maar HOE?
Vraag me niet hoe of waarom! (Puf! Hijg!) Hebben jullie alles op de film vastgelegd?
Nou en of! En ik brand van ongeduld am het te zien!
Laten we dan gauw weg gaan voor die gorilla terug komt!
U was geweldig!
Dat wildemanspakje maakt u vast sterker en slimmer!
Op weg naar huis!
De films zijn geweldig goed gewarden, oom Donald! We krijgen vast een prijs! Dank zij u!
DANK?
Is DAT alles wat ik krijg omdat ik m'n leven heb gewaagd?
Nau, we hebben een plannetje am u een helebael geld te laten verdienen, waarbij u op de televisie komt!
U haeft alleen maar . . . psst . . . psst . . . psst . . . bzzz!
En za, later in het sportpaleis van Duckstad!
De winnaar en nieuwe kampioen van Duckstad: DONALD „WILDEMAN" DUCK!
Ja!
Hiep-hiep-
HOERA!
WORSTELEN HOOGTEPUNT: DONALD "WILDEMAN" DUCK TEGEN GERRIE GORILLA
EINDE
NTS

WALT DISNEY
Rakker
We hebben genoeg gespaard om een paar schoentjes voor onze pop te kopen, Lizzy!
Dat is verstandiger dan er ijsjes voor te kopen, hè, Juultje?
Goed, Babetje! Deze keer gaan we geen ijs eten!
Later . . .
Nou krijgen we niks lekkers!
Nee, dat is toch jammer!
Oh! Kijk eens wie daar aan komt!
WAF!
Rakker! En precies op tijd!
Zoals elke zaterdag!
HOP!
Het spijt ons, maar we gaan vandaag winkelen, Rakker!
En daar is niets aan . . . voor jou tenminste!
Misschien de volgende keer! Dáág!
Gunst! Anders nemen ze me altijd mee!

Zouden ze me soms voor de gek houden?
Hé! Daar heb je Jopie! Laat ik hem maar een poosje nazitten!
Wie het eerst aan het eind van de muur is, Rakker!
Goed, rennen maar!
Oh, kijk eens wat een leuk eekhoorntje!
BONK!
Hij is in die boom geklommen!
Haha! Dit is mijn kans! Nu ga ik lekker tach nog mee!
Weldra ...
Dat dacht ik wel! Ze stoppen voor de ijswinkel!
MARIO'S IJSWINKEL
Oh! Maar ze gaan er niet in!
PIETERS' POPPENWINKEL
Ze gaan naar de poppewinkel!
Maar ze hebben hun tasje vergeten! Ze zullen wel gauw terug komen, ik moet me vlug verstoppen!

OE!! Wat een griezelige hand!
Hé! Wat? Laat mijn mouw los, beest!
GRRRR!
Wat een haast!
OE!!
BOMS!
Pak hem, agent! Hij wilde dat tasje meenemen!
Dat verwondert me niets! Dit is een bekende zakkenroller!
Deze hand heeft hem op heterdaad betrapt!
PAT!
De eigenaar zal het waarschijnlijk nooit weten, maar je hebt werkelijk een beloning verdiend!
Ik zal ervoor zorgen dat je die krijgt! Kom maar mee!
Zoveel als hij op kan, mevrouw?
Ja, zorg goed voor hem! Dag, handje!
Intussen
Alsjeblieft, meisjes!
Hé, we hebben ons tasje vergeten!
Ik zal het halen!

Alstublieft, juffrouw!
Dank je wel! Tot ziens meisjes!
Die blauwe schoentjes staan haar goed, hè?

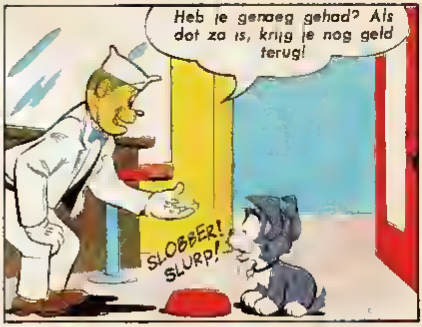
Heb je genoeg gehad? Als dat zo is, krijg je nog geld terug!
SLOBBER! SLURP!

Kijk eens wie daar in de ijs winkel zit!
Rakker! Hoe kan dat?
Hoe is hij daar gekomen zonder dat wij het wisten?
IJSW

Als hij denkt dat wij zijn ijs betalen, heeft hij het mis!
W-waar heeft hij dat geld vandaan?
RINKEL! KINKEL!

Er volgt een verklaring
En zo blijkt maar weer dat je een gegeven paard... eh, handje, nooit in de bek mag kijken! Want je ziet

Hij trakteert!
Hoe vind je zoets?
Ik vind het geweldig!
Mjum!

Van nu af aan nemen we Rakker altijd mee, hoeveel of hoe weinig geld we ook hebben! Goed?
Af gesproken!

WAAR DENKEN WE AAN?

DIT is een leuk denkspel voor een niet te kleine groep.
De leider neemt een normaal gebruiksvoorwerp, dat je in elk huis kunt vinden, in gedachten, bijvoorbeeld een vork. De andere kinderen doen hetzelfde, elk in de hoop dat hij hetzelfde voorwerp in gedachte heeft. Nu moet iedereen op zijn beurt het voorwerp noemen waaraan hij dacht, bijvoorbeeld „flesopener", „bloempot", enz. Als tenslotte de leider zijn voorwerp („vork") noemt, blijkt dat niemand hetzelfde in gedachten had. Nu gaat de leider de spelers ondervragen. „Wat heeft een flesopener met een vork gemeen?" Hij kan als antwoord krijgen: „Ze worden beide van metaal gemaakt en hebben beide een handvat." De bloempotspeler zal het heel moeilijk krijgen. Als hij er niet uit komt, moet hij een pand geven. Na afloop worden de panden verbeurd.

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

ZONDER MORSEN

HET is niet zo moeilijk een flesje met vloeistof, onafgesloten, ondersteboven te houden, zonder te morsen, mits de opening maar nauw genoeg is. Moeilijker wordt het, hetzelfde te doen met een melkfles van een halve liter inhoud. Deze heeft immers een wijde hals en de vloeistof kan onmiddellijk uit de fles stromen. We moeten ons dan ook van een hulpmiddel bedienen, nl. van een lapje met een grof weefsel. Dit wordt dubbelgevouwen en over de flesopening gespannen met een rubber bandje. Vul nu de fles met water. Het water uit de kraan of kan dringt gemakkelijk door de dubbele bespanning heen. Met een vlugge beweging draaien we de volle fles om. Deze houden we zuiver verticaal. Wat is er nu aan de hand? Het weefsel zorgt dat de onderzijde van de watermassa vlak blijft en daardoor stabiel. De druk van de omringende lucht werkt niet alleen op de glaswand van de fles, maar tevens opwaarts op de waterbodem in de opening. Het glas weerstaat deze druk, maar ook de watermassa kan niet weggedrukt worden. Dit evenwicht kunnen we gemakkelijk verstoren door de fles een weinig scheef te houden. Het water aan de onderzijde wordt nu door de zwaartekracht naar het laagstliggende gedeelte van de flesopening getrokken. De verdeling van de krachten is nu niet stabiel meer. Er begint wat lucht aan de hoogstliggende rand van de opening naar binnen te dringen, ze stijgt als luchtbellen op en oefent druk uit van boven op het water. Telkens ontsnapt wat water en telkens krijgt de lucht kans binnen te komen, totdat de lucht het water heeft vervangen.

CIJFERTRUC MET TWEE DOBBELSTENEN

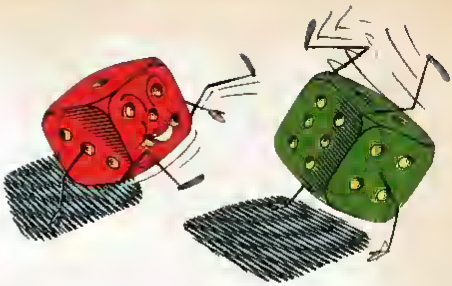

MET dit kunstje zul je bij je vriendjes vast veel succes hebben! Je geeft aan iemand van je publiek twee dobbelstenen. Hij moet die stenen werpen en aan iedereen laten zien hoeveel ogen er met elke steen zijn gegooid, behalve aan jou! Als dat gebeurd is, zeg jij dat je hem precies kunt vertellen hoeveel ogen op elk van de stenen voorkomen. Je vraagt je helper om het aantal ogen dat op een van de stenen boven ligt, te verdubbelen, bij het totaal 5 op te tellen, dit getal met 5 te vermenigvuldigen en tenslotte het aantal ogen van de andere dobbelsteen bij dit produkt op te tellen. Als bijvoorbeeld de bewuste steen vier ogen laat zien, wordt dit 2 maal 4 plus 5 is 13, 5 maal 13 is 65. Nu is de einduitkomst bijvoorbeeld 65 plus 2 is 67. Het enige wat jij nu te doen hebt is, van de eind uitkomst 25 aftrekken. In ons voorbeeld zou dat worden 67—25 = 42. En daar heb je het aantal ogen dat op de dobbelstenen boven lag: twee en vier!

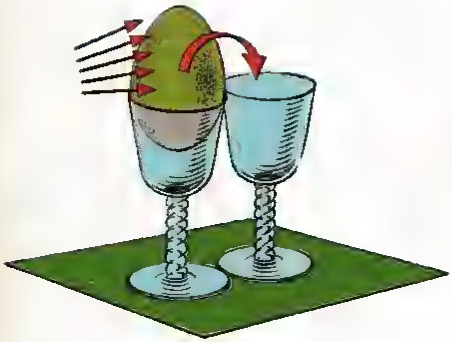

BUITEL-EI

WIL je een ei een wonderbaarlijke buiteling zien maken, dan vraag je vlug om een ongekookt ei en twee gelijke wijnglazen, die zo wijd zijn, dat het ei er een klein eindje in verzinkt. De glazen plaats je met de randen tegen elkaar. Het ei laat je in een ervan zakken. En kun jij nu het ei, zonder de drie gebruikte attributen aan te raken, in het andere glas krijgen? Je kunt het klaarspelen door hard tegen het uitstekende deel van het ei te blazen, in de richting van het tweede glas. De luchtstroom zal, als deze krachtig genoeg is en goed gericht, het ei over de rand van het eerste glas in het tweede doen kantelen. Blaas je nu weer in tegengestelde richting, dan buitelt het ei weer in het eerste glas terug.

KAATSEN DOOR DE GATEN

ELKE goede bal kaatst een eind omhoog als je hem op een harde grond gooit. Het is leuk om te zien of je ook het verloop van de bal baan, nádat de bal éénmaal gestulterd heeft, meester bent. Natuurlijk hangen richting en hoogte van die baan af van de wijze waarop je gooit. Om je in dit kaatsen te bekwamen kun je een doel opstellen; maak dit van een plaat hardbord of triplex (je hoeft geen nieuw materiaal te gebruiken, een grote plaat zwaar karton kan ook dienst doen). Met een schrobzaagje maak je hierin drie of vier gaten, wat groter dan de doorsnede van de bal waarmee je gaat gooien. Zorg, bijv. met een of meer latjes, dat het doel niet telkens omvalt als de bal het doel raakt. De grondoppervlakte vóór het doel moet natuurlijk hard zijn. Nu is het de bedoeling de bal achtereenvolgens door alle gaten te laten gaan. Je zult ervoor moeten oefenen om de bal steeds op de juiste plek te laten kaatsen.

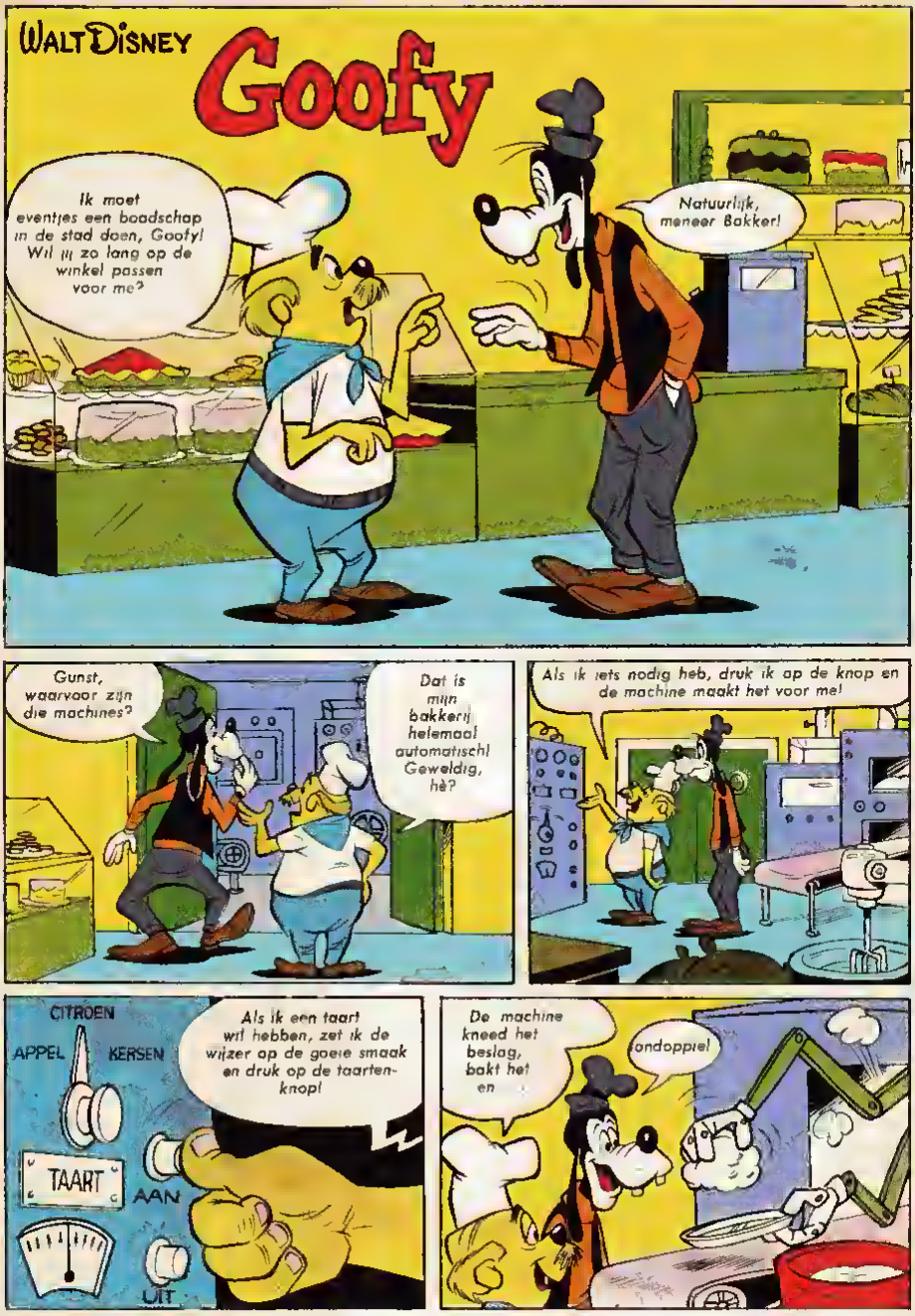
WALT DISNEY
Goofy
Ik moet eventjes een boodschap in de stad doen, Goofy! Wil jij zo lang op de winkel passen voor me?
Natuurlijk, meneer Bakker!
Gunst, waarvoor zijn die machines?
Dat is mijn bakkerij helemaal automatisch! Geweldig, hè?
Als ik iets nodig heb, druk ik op de knop en de machine maakt het voor me!
CITROEN
APPEL
KERSEN
TAART
AAN
UIT
Als ik een taart wil hebben, zet ik de wijzer op de goeie smaak en druk op de taarten-knop!
De machine kneed het beslag, bakt het en
ondoppie!

DAAR KOMT DE TAART!
Sjonge!
Natuurlijk hoef jij niets te maken! Ik heb alles wat er vandaag nodig zal zijn, al klaargezet!
Jij hoeft alleen maar de klanten te bedienen! Ik kom zo gauw mogelijk terug!
Wel, deze taart ziet er uit stekend uit!
Goedemorgen, dame! Mag ik zo vriendelijk zijn om u ergens mee te dienen?
Dank u! Mag ik die taart eens zien?
Uh, welke?
Die, daar recht voor u!
Deze?
Nee, nee! Ik bedoel die!
O, deze bedoelt u!
Pas op! U bederft het glazuur!

Oh, dat geeft niet hoor! Dat is een kleinigheid! Kijk, eventjes gladstrijken, en klaar is t ie weer!
Weet u zeker dat het een lichte, luchtige taart is?
Licht! Nou, dat zou ik denken!
Kijk eens hoe licht! Ik kan hem helemaal tot aan . . .
De zaldering gooien! Oh, lieve help!
Hij was toch nog lichter dan ik dacht!
KIJK UIT!
FLAP!
OEBS!
Nou die taart zal ik nu zeker niet meer kopen! Goeiedag, meneer!
Gunst, ik had hem za graag willen verkopen!

Hmm dat smaakt . . mjum . . heerlijk! Smak!

Later . . .
Dag, meneer!
Hoe staat het met de appelflappen? Hoe zien ze er uit vandaag?

Nou, ze zijn zo ongeveer rond, hè, en met een gat in het midden, net als altijd!
Geeft u me er maar twaalf!

Twaalf! Dat is meer dan vier, dat weet ik ook nog!
Zijn ze goed vers?

U krijgt ze zo vers als het maar kan, hoor! Weet u wat — ik zal ze speciaal voor u nu nog gaan bakken!

Ziezo, machientje! Nu druk ik op deze knop, en dan op die, en op die — en bak nu maar een stuk af wat lekkere appelflappen!

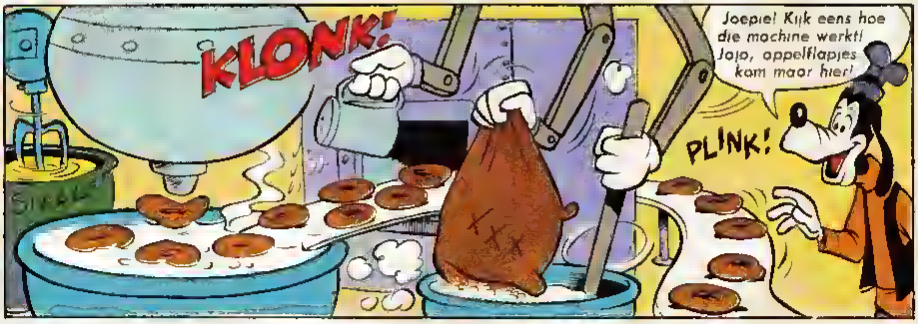
KLONK!
Joepie! Kijk eens hoe die machine werkt! Jojo, appelflapjes, kom maar hier!
PLINK!

Daar heb je ze al! Geweldig!
PLOP! PLOP!
Alstublieft, meneer, hier zijn ze! Ik heb ze zelf gemaakt — zou je kunnen zeggen!
Dat is prachtig!
Aan deze klant heb ik eindelijk iets verkocht! Meneer Bakker zal trots op me zijn!
PLOP!
Wat is dat? Oh, lieve help, de bakmachine!
PLINK!
PLOEF!
Ik heb vergeten het ding af te zetten! Stop, machine! Stop! Ik heb geen appelflappen meer nodig!
PLOP! PLINK!
Op welke knop moet ik drukken om hem te laten stoppen? Op deze of op die? Ik weet het niet!
Nu maakt hij speculaasjes! Nee! Stop! OPHOUDEN!
TJOEP! TJOEP!

Nee, dat zijn appeltaarten! En dat zijn andere taarten! En dat zijn gebakjes! En — oh, hou op! STOP!
KA-BENG!
Daar! Nu staat hij eindelijk stil!
Oef! De machine bakt nu niets meer, maar wat moet ik met al die appel flappen en andere taestanden doen? Meneer Bakker vindt dit vast niet leuk!
Misschien kan ik ze verkopen als wieltjes voor speelgoedkarretjes! Of als oorringen voor dames met grote oren!
Ik moet iets bedenken voordat meneer Bakker terug komt!
Oh, ik heb een verschrikkelijk probleem! Misschien kunt u me helpen!
Ik ben erg goed in het oplossen van problemen! Ik heb er zelf ook een!
Mijn zaantje krijgt vanmiddag verjaarsvisite, en ik heb vergeten een taart te bestellen!

Neem een van deze!
Oh, nee, die zijn lang niet groot genoeg!
Niet groot genoeg, huh? Nou . . .
Kom maar mee! Ik heb nog wat appelflappen en zo over
Appel flappen? Maar ik heb een taart nodig . .
Die krijgt u! Ik zal een taart bouwen! Een enorme torentaart!
Met een dikke laag glazuur . .
En 'n mooie speculoasrand als versiering!
GEWELDIG! Als u eens wist hoe blij ik ben!
Oh, laat maar! Ik heb het graag gedaan, hoor!

Alstublieft! Ik neem die taart meteen mee!
Dank u wel, mevrouw!
Meneer Bakker zal wel blij zijn dat ik zo goed op zijn winkel heb gepast! Ik zal nu maar gauw de boel op gaan ruimen vóór hij terug komt!
Za, alles is weer schoon! Oh, dag, meneer Bakker!
Hier ben ik weer, Goofy! Is alles goed gegaan?
Hmmm! Wat is dat? Daar kleeft glazuur aan het plafond!
Oei, ik heb vergeten het daar ook schoon te maken!
Lieve help! Wat heb je een geld ontvangen! Geweldig!
TING
TING!
Ik moet u iets over de machine vertellen! Hij doet het niet meer!
Ik had vergeten je te vertellen dat hij vanzelf stopt als er geen meel meer is! Ik weet zeker dat alles in orde is, Goofy!
Dat was nog eens aardig van meneer Bakker, om me alle appel flappen mee te geven die ik per ongeluk had gemaakt!
Die jongen is een geboren banketbakker! En wat een goede verkoper is hij! Geweldig!

door
TIM
MARAN

illustratie
HANS
KRESSE

de geuzentrouw van Stevijn Hazehart

Op hun gevaarvolle tocht van Grootebroek naar Enkhuizen, dwars door vijandelijk gebied, zijn Stevijn en Annemietje gevangengenomen. Zij zijn echter ook weer op wonderbaarlijke wijze verlost door een man, genaamd:

Pieter den Hont

SJONGE, wat kon die Stevijn slapen! Hij leek wel bewusteloos. Het was al ver in de middag voordat hij eindelijk de ogen opsloeg. Het was warm in het bos. Muggen dansten in het zonlicht, dat tussen het gebladerte viel. Stevijn voelde zich heel helder en meteen schoten hem de gebeurtenissen van gisteren door het hoofd. Hij richtte zich op. Zijn nek was stijf en deed pijn. Daar hoorde hij Annemietje opgelucht roepen: „Hehè, hij is eindelijk wakker!" Zij kwam op hem toe, gevolgd door een van de mannen die Pieter den Hont bij hen had achtergelaten. De twee anderen sliepen, met wijdopen mond en duchtig gesnurk.

„Hoe voel je je?" vroeg Annemietje, terwijl zij hezorgd bij hem neerknielde. „Heb je nog erge pijn?"

Hij zag aan haar gezicht hoe hij eruit moest zien. Nu ja, die Spanjolen hadden 'm ook wel flink er van langs gegeven. Hij likte dorstig langs zijn lippen. „Hadden we maar water," zei Annemietje, „dan kon ik je gezicht wassen." Stevijn hield zich groot, haalde de schouders op. „Is eh — is seinjeur Pieter nog niet terug?" vroeg hij de man die achter Annemie stond. Deze schudde het hoofd van neen, hij had een somber hondegezicht. „Dat zal nog wel even duren."

„Waar is-ie dan naar toe?" De man haalde stug de schouders op. „Je moet niet zoveel vragen, je moet maar afwachten," knorde hij. De zon was al aan het ondergaan toen ze eindelijk hoefgetrappel vernamen en daar waren Pieter den Hont en zijn metgezellen. De paarden dampten en zaten onder het schuim, en ook de ruiters zagen betrokken van vermoeidheid. „Zo," zei Pieter, „ik heb goed nieuws voor jullie. Maar laten we eerst wat eten, jullie zult ook wel trek hebben!"

Een tijdlang zei niemand wat, allen smikkelden van de meegebrachte kost.

Eindelijk veegde Pieter den Hont een onderarm over zijn vettige lippen en behaaglijk leunde hij achterover tegen een boomstam. „Nou, luister. Ik heb 'ns poolshoogte genomen an m'n gedachten erover laten gaan en nou zeg ik jelui dit: ik ga met jullie mee! Je moet weten dat ik van huis uit ook varensman hen en eigenlijk al heel lang ernaar popel, met de Watergeuzen mee te doen. Nou heeft het toeval mij met jullie samengebracht en nog wel met het dochtertje en de scheepsjongen van een der roemruchtste geuzenkapiteins! Nou jongens, 't kon niet beter!"

Annemietje klapte opgetogen in de handjes. „O, wat fijn dat u met ons mee gaat, seinjeur! En als papa hoort wat u voor ons heeft gedaan, neemt hij u vast aan hoord!" Pieter den Hont knikte haar goedgeluimd toe. „Goed zo, meid, doe jij straks dan maar een goed woordje voor me!" Stevijn vroeg, wijzend naar de anderen: „Gaan zij ook mee?"

„Neen!" Pieter den Hont schudde kortaf het hoofd. „Er is te land ook nog het een en ander te doen en daar voelen zij meer voor dan op zee te zwalken"! Hij rekte zich uit en bedwong met moeite een geweldige geeuw. „Maar eerst zullen we wat slapen — sjonge, wat hen ik moe! Morgenochtend gaan we op stap!" Hij stond op, wenkte een paar mannen mee en praatte even met hen. Zij verdwenen in verschillende richtingen in het woud, ongetwijfeld om er op wacht te staan. Toen koos iedereen een behaaglijk plekje op het mos en nog vóór het helemaal donker was, klonk er onder het ritselende lover een diep en zwaar gesnurk.

De avond was lauw en fluweelzacht. Annemietje lag als een poes opgekronkeld dicht tegen Stevijn aan, zodat heur haren in zijn gezicht kriebelden. In een opwelling schoof hij voorzichtig zijn arm om haar schoudertjes. Hij voelde zich doezelig van voldaanheid. Seinjeur den Hont zou Annemietje en hem veilig naar Enkhuizen brengen. Zo was het goed — goed...

Zij ontwaakten onder vogelconcert. Er lag dauw op het gras en spinnewebben fonkelden in het eerste, roze daglicht. Fris en monter sprong Stevijn overeind. Hij voelde zich in staat hergen te verzetten. Nou, dat mocht ook wel, want vandaag moest-ie te paard. En als je er niet aan gewoon bent, is paardrijden niet bepaald balsem voor je houten (dat zou Stevijn op het eind van de dag ook wel merken, toen-ie zowat geen stap kon verzetten van stijfheid en pijnscheuten). Maar zover was het nog niet. „Daar staat je paard," waes seinjeur den Hont. „Ik neem Annemietje vóór me in het zadel."

„Gaan we te paard?" vroeg Stevijn wijsneuzig. „Valt dat niet erg op? Is dat niet gevaarlijk?"

„Doe wat ik je zeg!" zei seinjeur den Hont kortaf. „Verlaat je op mij. Ik weet de weg en heb bovendien overal helpers en medewerkers!"

Ze hoefden niet eens afscheid te nemen van de anderen Die verdwenen zonder hoe of ha Hartelijk was ook anders Nou ja Stevijn haalde zijn schouders op, bond zijn rokken op en klom in het zadel. Zij reden de hele ochtend en een deel van de middag door, nu eens in galop over hóspandjes en doodstille landweggetjes, dan weer stapvoets en erg op hun hoede langs gehuchten Pieter den Hont scheen een speciale neus voor zulke dingen te hebhan ze ontmoetten geen mens onderweg En ze schoten lekkar hard op, dat voelde Stevijn, ofschoon hij een gloeiende hekel aan paarden begon te krijgen, omdat die bem door elkaar husselden en klutsten zodat al zijn tandan los rammelden en hij zoetjesaan een gevoel van onderen hegon te krijgen alsof hij op gloeiende korvijnagels zat

Tegen de avond hielden ze halt hij 'n afgelegan herberg Seinjeur den Hont scheen er goed bekend. Hij fluisterde evan met de harbergier en deze bracht hen zonder meer naar een kamer, waar vier beddan stonden

„Ik loop nog even met da waard mee," zei Pieter, „maken jullie je hat maar gemakkelijk, zo dadelijk wordt er eten gebracht."

Hij zorgde voor alles, de brave De deur was nauwelijks dicht of Annemietje wierp zich op een bed „Oei, wat hen ik moe," kreunda zij „Al dat gehobbel — en wat is bet zadel hard ." Dus zij ook al . 1 Stevijn hield zich groot, al zou hij zelf liefst ook neerploffen.

„Moaten we morgen ver?" mummelde Annemietje slaapdronken. Zij zag wat wit en had de ogan gesloten

„N-neen " antwoordde Stevijn, die hoopte dat hij gelijk zou krijgen, hij wist op geen stukken na waar ze ergens zaten

„Gelukkig maar ," zuchtte Annemie En even later, prevelend, „Seinjeur den Hont is een fijne man, dat-ie ons zo helpt . En j-jij ook, Ste-Stev –. " en toen sliep zij.

Stevijn ging op de rand van haar bed zitten Hij vond het fijn dat Annemietje dat laatste nog net had gezegd!

De volgende dag moesten ze lopen Nooit had Stevijn geweten dat lopen zo moeilijk en zo pijnlijk kon zijn, maar hij moest zich er wal doorheen bijtan. „We zijn al dicht hij Enkhuizen," legde Pieter den Hont uit, „vóór da middag staan we al voor de poort Nu moeten we duhhel voorzichtig zijn Daarom kunnen we ook beter te voet, dat valt minder op De paarden heb ik aan de waard verkocht." Hij het een geldbuidel zien en keek toen Stevijn streng aan „En ik reken op jou, om ons straks Enkhuizen binnen te praten Ze kennen mij niet en zouden hat me wel es heel moeilijk kunnen maken Maar jouw volk zit in Enkhuizen, nietwaar — nou, dus voor jou moet het niet zo'n grote kunat zijn, ons langs de poortwacht te loodsen!" Stevijn knikte Waarom niet? Hij was hij dat het er hijna op zat Wat zou de schipper een ogen opzatten als-ie opeens zijn dochtertje zag! Haha, stiekem verkneuterde hij zich er al op En — en als de maats zouden horen wat voor flinks Stevijn had gedaan, dan zoudan ze hem vast en zeker vergeven wat-ie had gedaan en een streep trekken door zijn hijnaam· Hazehart !

MAAR och, och, wat liep het allemaal akelig af! Zoals Pieter den Hont het had voorspeld, waren ze aan de Westerpoort van Enkhuizen erg achterdochtig en vervelend Maar Pieter rekte zich fier uit en zei uit de hoogte „Ik wens ogenblikkelijk voor uw commandant te worden geleid, wij hebben ham iets te vertellen!"

„Mask je niet dik," blafte een poortwachter, „de commendant wordt al gehaald Met zulk volk als jullie heb ik niet veel op!"

De wachtcommandant was 'n oude Watergaus, die van een zeeslag een gedeukte rihhekas en een houten heen had overgehoudan en daardoor een taak aan wal had gekregen Zijn humeur was dan ook om op te schieten en van zijn gezicht gingen alle kinderen hsrd op da loop Maar seinjeur dan Hont bleef staen waar-ie stond en duwde Stevijn naar voren „Seinjeur," zei hij op vaste toon, „alles zal u straks duidelijk worden Maar laat Ik beginnen met u direct te zeggen dat in de vermomming van dit meisja da scheepsjongen van kapitein Jan de Witte dar Watargauzan steekt! Vooruit Stevijn, doe je woord!"

Hola, wat was dat? De oude Watergeus hoefde toch zeker niet zo'n gezicht te trekken alleen maar omdat een meisje geen meisje was, maar een jongan? En da andere poortwachters — moest je eens zien hoe die opdrongen en hoe ze allemaal naar Stevijn keken oei, oei, vriendelijk was anders!

„Zo," hromde de oude dreigend, terwyl hij zijn lelijke gezicht onder dat van Stevijn schoof „Dus jij bent Stevijn, hè? Stevijn HAZEHART "

Stevijn werd krijtwit. „Ja ja, we kennen jouw naam wel, schohhejak! Dus In MEIDENVERMOMMING ben jij de stad uitgevlucht, hè? Nou, d'r staat jou iets fris te wachten, wacbt maar! Mannen, smijt 'm in de kerker, ja, die twee enderen ook maar! 't Zal allemaal wel van zijn soort zijn lafaards en verraders! Daar zal de scheepsraad wel raad mee weten!"

„Maar dat gaat zó maar niet!" riep Pieter den Hont hoos uit „Wie denkt u wel dat u vóór u heeft? Hier, dit jongatje, is de dochtar van kapitein Jan de Wittel Vooruit meid, zeg het hem!"

„Geen verdere praatjes!" snauwde de oude bulderbas „Straks ga je me ook nog vertellen dat jij het vermomde kindermeisje van die twea bent! Vooruit neem ze mee, mannen!"

Och heden, wat aen toestand De kerker onder de stadspoort was donker en verschrikkelijk henauwd

Geen zuchtje frisse lucht kon er doordringen Er lag wat be- meld stro en ze hadden gezelschap ven een beschonken landloper en een vieze oude vrouw die in een afschuwelijk taaltja haar mening ten beste gaf over de mensheid Maar dat alles was niet het ergste, het ergste was het binnen in Stevijn gesteld In één klap waren zijn vreugde en zelfvertrouwen verhrijzeld en was hij weer een zielige hihheraar, die geen raad wist met zichzelf Ze hadden dus zijn „vlucht" ontdekt en nu stond hij te boek als wegloper ! Ocharm, wat stond hem nog te wachten aan schende, aen straffen, aan verachting , ? Hij durfde niet naar Annemietje of seinjeur den Hont te kijken. Annemietje zat in 'n hoekje, halemaal in elkaar gedoken, als een uit het nest gevallen musje Pieter den Hont zat naast haar en staarde duister voor zich uit

„Wat moest dat?" bromde hij eindelijk „Wat heb jij op je kerfstok dat ze je zo behandelen?"

Stevijn haalde wanhopig de schouders op. „D-dat is 'n heel verhaal, seinjeur," prevelde hij ongelukkig „Maar geloóft u me toch, ik — ik speel haus eerlijk spel Maar — maar " Hij kon niet uit zijn woorden komen

Een hele tijd was het weer stil tussen hen Door de dikka stenen muren en zo diep onder aarde drong geen lichtstraaltje of geluid van hulten door Alleen de oude vrouw in 'r vies ruikende lompen schold onafgebroken voort

Opeens weerklonken er weer voetstappan op de stenen trappen en dikke grendels werden voor de deur weggetrokken.

Een gelig lichtschijnsal woel binnen en daar stond een poortwachter, een lantaarn hoog in de hand, an achter hem — achter hem . daar zag Stevijn met een steek door zijn hart het oude, vertrouwde gezicht van Haan Knijpvuist, en van Zwarte Floor en nog twee scheepsmaats van de **Dalfijn** .

„Háán!" Stevijn schoot overeind, een schrikkelijke smeakhede op het gezicht Maar Haan Knijpvuist krulde verachtelijk de lippen

„Jawel, maat," kraakte hij tegen de poortwachter, „dat is 'm — dat is Stevijn Hazehart, de lafhartige scheepsjongen van 's Prinsen vloot en een verfoeielijke deserteur!"

„Háán!' Mat een verstikte kreet sprong Stevijn op de been Woest en smartelijk bonkte zijn hart Maar opeens flapte hij het eruit. „Haan, jullie kunnen met me doen wat je wilt, maar haal háár eruit!"

Hij wees, trillend van ellende en vertwijfeling, op Annemietje, die met wijdopen achrikogen toekeek „Haal háár eruit, Haan, — het is het dochtertje ven de schipper! Help haar, men!"

Het was af Haan Knijpvuist een stamp in de buik had gekregen. Zijn agen puilden uit da kassen, langzaam aakte zijn mand opan. Toen hakkelde hij auwijs: „Het — het dochtertje va-van de schipper?"

ditjes en datjes van Donald Duck

TIPPY ALS ..... BRANDMELDER

In de Londense stadswijk East-Ham is Tippy, een dappere hond, door de burgemeester officieel ontvangen. Hij kreeg een vette kluif en een echte oorkonde omdat hij, door luid te blaffen, zijn baas, bazin en drie kinderen uit de slaap gewekt had, die anders zeker bij de brand die in het huis was ontstaan, zouden zijn omgekomen.

HOE IS 'T MOGELIJK?

Bij het bureau „Gevonden Voorwerpen" van de Nederlandse Spoorwegen zijn in de vakantietijd van het vorige jaar 24 000 paar handschoenen binnengebracht. Verder 9500 paraplu's, 4000 mantels en jassen, 5000 aktentassen, bijna 3000 brillen, 6000 hoeden, 4000 dassen, zes kunstgebitten en brrr... een zwarte leren koffer vol met... schedels!

HEB JE DIE AL?

Tegenwoordig zeggen we zebra, maar vroeger sprak men ook wel van „tijgerpaard" en dat is niet te verwonderen, want de gestreepte huid van de zebra lijkt veel op die van de tijger. Zebra's komen uitsluitend voor in Zuid- en Oost-Afrika, o.m. in Somali, waar deze postzegel vandaan komt. Het zijn dieren met een geweldige drang naar vrijheid en jarenlang heeft men gemeend dat ze ontembaar waren. Maar er zijn verhalen die vertellen dat in een Franse dierentuin een zebra als trekdier werd gebruikt en dat indertijd een mijnheer in Londen met een tweespan zebra's voor zijn koetsje door de stad reed. Het is echter heel wat

indrukwekkender een troep van honderd zebra's door de steppen te zien draven. Merkwaardig is dat deze dieren dikwijls in gezelschap zijn van antilopen en struisvogels. Dit is een soort bondgenootschap tegen het gevaar. De antiloop heeft een zeer scherpe reuk, de struisvogel een bijzonder goed ontwikkeld gezichtsvermogen, terwijl de zebra heel fijn van gehoor is. Zo kunnen ze gedrieën eventuele belagers tijdig opmerken.
Deze postzegel komt uit een serie van vier uitgegeven door Somali in november 1960.

TELEVISIE-PINGUINS

Zeven jaar lang noemde iedereen van de dierentuin in Chessington, in de buurt van Londen, een van de twee daar aanwezige beroemde tv-pinguins „King George". De andere had de naam „Georgina" gekregen. George en Georgina, die in heel Engeland geweldig populair zijn door hun komische rollen in televisie-programma's, moesten onlangs haastig herdoopt worden, daar George op een ochtend, zonder blikken of blozen een ei legde, en dus, in plaats van de man, het vrouwtje bleek te zijn! Door dit vreemde geval is George's, oh neen, Georgina's populariteit nog meer gestegen.

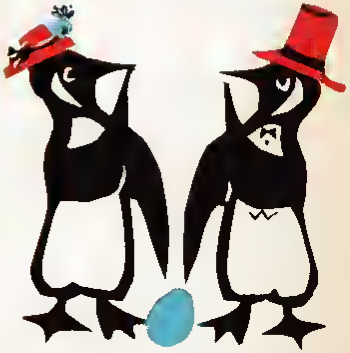

GEVULDE SINAASAPPELS

Ja hebt nodig: vier grote sinaasappels, 3 potjes ingedikte yoghurt; 3 eetlepels suiker, 3 eetlepels gewassen rozijnen, wat met suiker stijfgeklopte slagroom.

Halveer de sinaasappels en haal voorzichtig het vruchtvlees er uit, dat je in kleine stukjes moet snijden.
Vermeng de yoghurt met de sinaasappel-stukjes, de rozijnen en de suiker. Vul de halve sinaasappels met, dit mengsel en versier ze met een randje slagroom.

TOM POES en de SCHAT-SCHERVEN

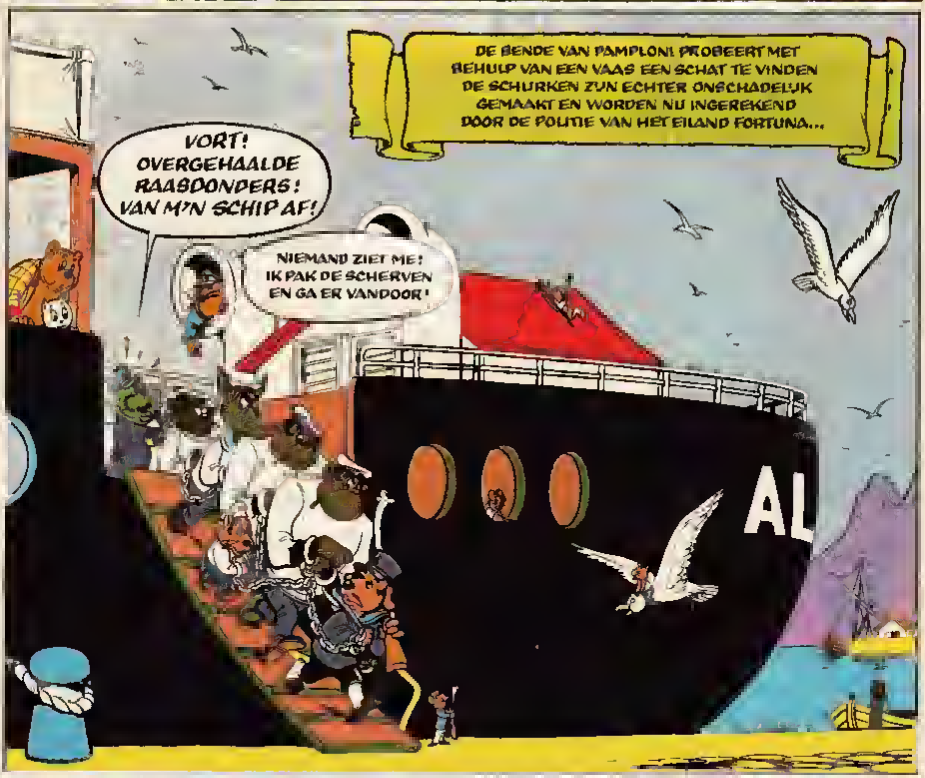

KOM, HEER OLLIE! PAK HEM BIJ Z'N BENEN!
ALS IK DIE SCHURK VIND, ZAL IK HEM TOT GARNALENPUREE MALEN EN...
DONDERS! DAAR IS HIJ!
SAPRISTI! IN DE VAL!
TREKKEN, HEER OLLIE! HIJ MAG NIET ONTSNAPPEN!
ME DUNKT, DAT IK...PFF.. MIJN BEST DOE, ...PFF...
KOM HIER, DAN ZAL IK HET DEK MET JE ZWABBEREN! EEN...TWEE...
HELP!!
...DR..I...E...

PFF! HAAL ME PFF..ERUIT!!
BRODDELS! ZAT JU HIER WEER ACHTER?!
MAMA MIA! BLUB-BLUB. WEL ONTSNAPT, MAAR ZONDER SCHERVEN! HOE ONFORTUINLIJK!
MPF!
VOLLE KRACHT ACHTERUIT, MENEER. EN TREK VOORTAAN NIET MEER EEN ANDERE KANT UIT DAN IK! DAARDOOR IS DIE SCHURK ONTSNAPT.
MAAR DE VAAS HEBBEN WE NOG...
..EN NU MAAR WEER VOOR DE ZOVEELSTE KEER LUMEN.
DE VAAS... ALTIJD DE VÁÁS. NIEMAND BEKOMMERT ZICH OM MIJN KNELIZINGEN!
MAAR HIERMEE MOET OP DE EEN OF ANDERE MANIER EEN SCHAT OP DIT EILAND TE VINDEN ZIJN. BENT U DAAR NIET BENIEUWD NAAR?
IK BEN MEER BENIEUWD OF IK 'N NIEUWE BEMANNING KAN VINDEN.
DAAR GA IK MAAR EERST EENS OP AF.
LATEN WIJ DAN INTUSSEN NAAR DE RUÏNES VAN FORTUNA GAAN. MISSCHIEN VINDEN WE DAAR EEN SPOOR.

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor post-abonnementen à / 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **Nederlandse Antillen en Suriname:** / 14,40 per jaar. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 864gl. Prijs 6 fr. **Overig Buitenland:** / 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
©1965 Walt Disney Productions

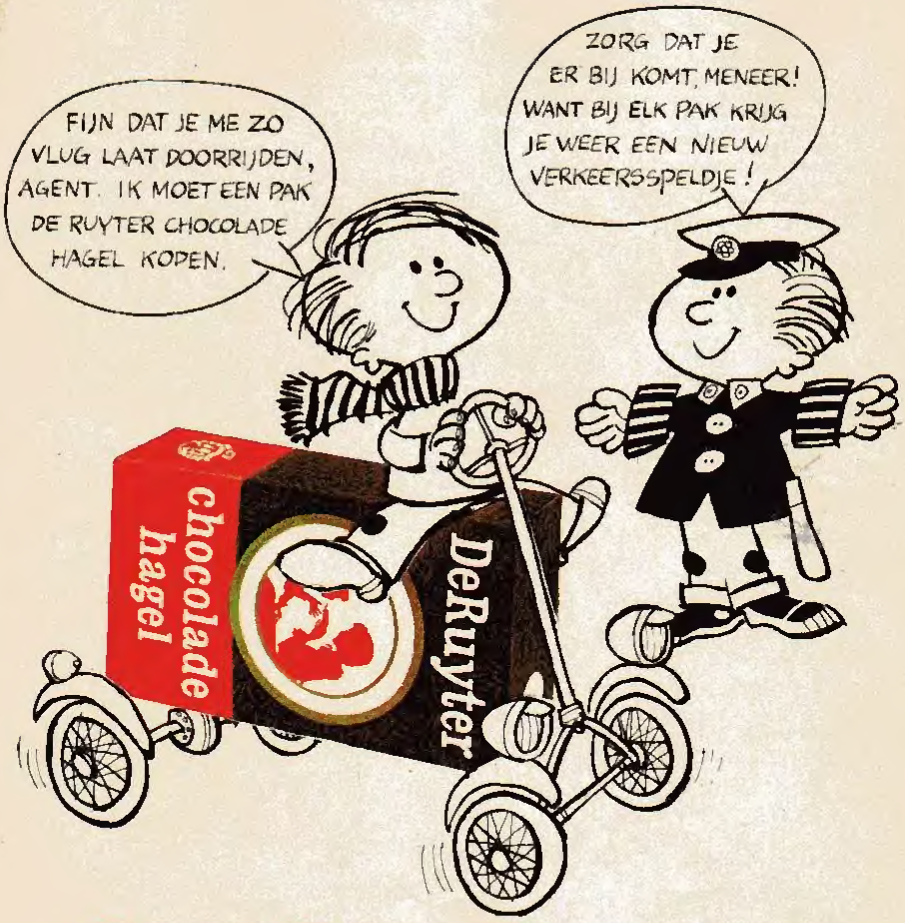

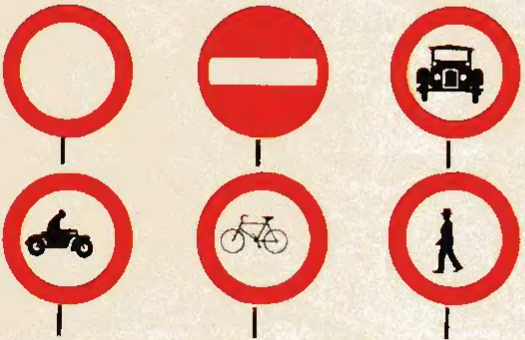

KIJK DIT ZIJN DE NIEUWE SPELDJES DIE JE BIJ DE RUYTER CHOCOLADEHAGEL KRIJGT!

WAT HEEFT DE RUYTER AL VEEL SPELDJES HÉ, MAAR DE VOORRAAD IS NOG LANG NIET UITGEPUT, HOOR. ER KOMT NÓG MEER.